

De Zomer van Zesentwintig - 12 augustus

ECLIPS 26 – een terugblik

Eclips 2026 was voor Urania het grootste astronomisch project sinds 1999! Met elf reizen, twee eclipsvluchten, twee vaarten en veel bezoekers in Hove en op het MAS én gunstig gezinde weergoden werd 12 augustus 2026 een onvergetelijke dag!

Meer herinneringen?

Op de eclips 26-webpagina bundelden we foto-albums, filmpjes, reisverslagen en meer...

www.urania.be/eclips2026

HDR-beeld van de corona en de protuberans die goed zichtbaar was. Door bewegingsonscherpte was er niet zoveel data om te kunnen gebruiken.

De opname is gemaakt met een Canon R6 Mark II met een 70/200mm-lens + 2x extender @ 400mm. De sluitertijd varieerde tussen de 1/200 en 2 s. Stack van 5 beelden.

Foto: John van der Zande

De proloog...

 Hilde Willemsen

Het begon al in 2025. Eigenlijk al veel vroeger, want de eerste hotelreservaties voor de eclipsreizen van augustus 2026 gaan terug tot... februari 2022.

Maar laat het ons op 2025 houden. Op 12 augustus 2025 lanceerden we een webpagina 'Eclips 26' mét aftelklok, verstuurden we een persbericht en rolden er 15.000 exemplaren van een speciale eclipskrant van de persen. Het was de start van onze Eclips 26-campagne.

In september 2025 verscheen een speciale Sterrenwacher-editie, 'Zon, Schaduw en Satellieten', wat tevens het thema van de opendeurdagen in september 2025 was. De prachtige Proba-3-maquette trok zeker de aandacht, maar de eclips bleef voor velen — ook binnen onze sterrenwacht — toch een ver-van-mijn-bedshow.

De klok telde verder af... De geplande eclipsreizen raakten een voor een volgeboekt, sommige al wat vlotter dan andere. De eclipsactiviteiten in België gingen langzaam van vage ideeën naar concrete plannen. De verkoop van eclipsbrillen kabbelde voort aan een bescheiden debiet.

Vanaf het voorjaar van 2026 schakelden we een versnelling hoger, met meerdere uitverkochte eclipsnocturnes, extra aandacht voor de komende zonsverduistering bij bezoekende (school)groepen en via Urania Mobiel, een infobrochure voor het brede publiek en specifieke sensibilisering rond oogveiligheid bij optiekers en apothekers. We drukten eclipskrantjes bij en bestelden een extra voorraad eclipsbrillen.

Vanaf juni 2026 begon er iets van eclipskoorts te dagen. De eclipsvoorreisbijeenkomsten maakten alles heel concreet en de eclipsbrillenverkoop kwam langzaam op dreef. Het aantal bezoekers aan de speciale eclipsplanetariumvoorstellingen ging in stijgende lijn.

Maar dat alles verzonk in het niet bij de bom die eind juli ontplofte, toen de zon al overvloedig geschenen had en het plots tot de media doordrong dat er een bijzonder hemelverschijnsel op ons afkwam. Eén welgemikt persbericht zette een ware eclipsmanie in gang.

Te midden van de tsunami aan eclipsbrillbestellingen bereidden we onze eclipsactiviteiten voor — twee zonsverduisteringsvaarten, twee eclipsvluchten, paraat op het MAS-dakterras en

open voor het publiek in Hove — en vertrokken er elf eclipsreizen plus een Oberonkamp richting totaliteit. Tussendoor werd de pers nog te woord gestaan. De telefoonlijnen waren overbelast en de mailboxen vol. Tot de dag voor de eclips zetten we alles op alles om zoveel mogelijk mensen van eclipsbrillen te voorzien.

En dan was het zover. Woensdag 12 augustus, een stralende zomerdag in België en in een groot deel van het totaliteitspad. Een heleboel impressies van die onvergetelijke dag vind je op de volgende bladzijden!

Een welgemeend woord van dank aan de talrijke medewerkers die in deze hectische weken voor de eclips en op de eclipsdag zelf de handen uit de mouwen staken: bij het verzenden en verkopen van de eclipsbrillen, bij het voorbereiden en begeleiden van de activiteiten en reizen. Het is dankzij jullie dat we letterlijk honderdduizenden mensen veilig dit wonderlijke natuurspektakel konden laten beleven. ■

ECLIPS 26 IN CIJFERS

- **180.000 eclipsbrillen** verkocht, waarvan 100.000 de laatste twee weken voor 12 augustus
- **77 eclips-planetariumvoorstellingen** in Hove en Antwerpen tussen 5 juli en 9 augustus
- **270 reizigers op 11 reizen** naar acht bestemmingen in drie landen
- **138 deelnemers op twee eclipsvluchten**
- **220 deelnemers op twee eclipsvaarten**
- **650 bezoekers op het MAS en bij Urania**

Een hoogzomerdag met 90% verduisterde zon

 Hilde Willemsen

Ook voor eclipsieliefhebbers die niet naar de totaliteitszone afreisden, organiseerde Urania een heleboel activiteiten.

▼ De nationale TV present op het MAS-dakterras.
Foto: Alain Geenrits.

Vanuit onze thuisbasis in Hove verzorgden we een livestream met beelden vanuit de waarnemingstoren, die zowel op een groot scherm voor de aanwezigen als op ons YouTube-kanaal te volgen was.

Tevens stonden een aantal zonnekijkers opgesteld op de speelplaats van de school. Zo'n 300 kijkklustigen zakten af naar de Jozef Mattheessensstraat.

Een van de beste plekken in Antwerpen was ongetwijfeld het MAS-dakterras. Ongeveer 350 gelukkigen hadden vandaaruit een schitterend zicht op de eclips. Ook daar waren we paraat met enkele telescopen.

Daarnaast organiseerde Urania samen met Flandria een bijzondere zonsverduisteringsvaart door de Antwerpse haven. Vanop de boot konden deelnemers de eclips veilig volgen met eclipsbrillen en gefilterde verrekijkers, terwijl ze door de dokken de bijzondere zonsondergang tegemoet vaarden.

Een tweede boot vertrok uit Temse en voer stroomopwaarts de Schelde op, om in de omgeving van Sint-Amands het maximum van de verduistering te beleven.

Voor wie de eclips vanuit de lucht wilde beleven, organiseerde Urania twee speciale eclipsvluchten. Vanuit het vliegtuig kon een verduistering tot ongeveer 96% waargenomen worden. ■

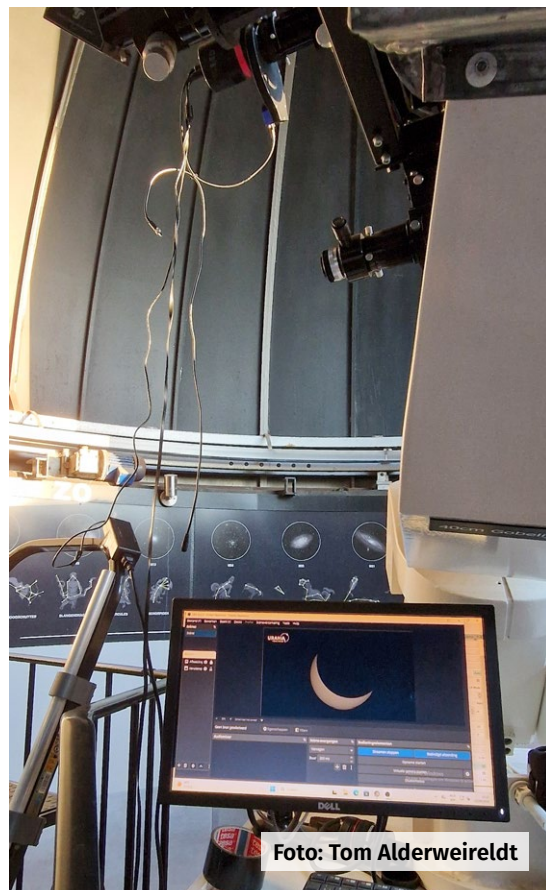

Foto: Tom Alderweireldt

Een 300-tal kijkklustigen bij Urania – met een livestream op groot scherm vanuit de waarnemingstoren. Foto: Tom Alderweireldt.

Inschepen op de Flandria. Foto: Ronald Lefèbvre.

Genieten van het spektakel vanop de Schelde. Foto: Herman Lembregts.

Blijde deelnemers tijdens ...

© Fred Debrock

... en na de eclipsvluchten.

VUB-onderzoekers meten eclips boven de wolken

Een team van VUB-onderzoekers ging mee aan boord van Urania's eclipsvlucht om de zonsverduistering vanuit een bijzonder perspectief te bestuderen. Aan boord van de Airbus A320 voerden professor Lighting Valéry Ann Jacobs en sterrenkundige Katrien Kolenberg samen met enkele onderzoekers en studenten licht- en temperatuurmetingen uit tijdens de eclips. Voor Valéry werd de vlucht uiteindelijk meer dan een wetenschappelijk experiment. "Het grootste lichtpuntje deze zomer kwam voor mij dan ook uitgerekend in de vorm van een verduistering."

"In plaats van licht toe te voegen, haalt de natuur in zeer korte tijd een groot deel van haar belangrijkste lichtbron weg". Hoeveel donkerder wordt de wereld wanneer de zon voor 96 procent verduisterd wordt? Verandert niet alleen de hoeveelheid licht, maar ook de kleur ervan? En hoe ontstaat die mysterieuze blauwgroene gloed waar eclipswaarnemers soms over spreken?

Het onderzoek werd opgezet samen met sterrenkundige Katrien Kolenberg. Terwijl Kolenberg met een groep onderzoekers metingen uitvoerde op de grond in Spanje, verzamelde Jacobs gegevens vanuit het vliegtuig. Het maakte dezelfde eclips zichtbaar vanuit twee heel verschillende lagen van de atmosfeer. "Dezelfde eclips. Dezelfde zon. Dezelfde maan. Maar waargenomen vanuit twee heel verschillende plekken in onze atmosfeer."

Dat bleek technisch uitdagender dan vooraf gedacht. Een Airbus A320 is immers geen laboratorium. Op papier leek het eenvoudig: enkele lichtmeters meenemen, een spectrograaf installeren en registreren wat er gebeurt. In werkelijkheid moest elk toestel vooraf worden goedgekeurd, konden sensoren niet zomaar tegen de ramen worden bevestigd en moesten statieven tijdens opstijgen en landen opgeborgen blijven. Daarbovenop beweegt een vliegtuig voortdurend. Het maakt koerscorrecties, bochten en kleine hellingen. "Voor een meettoestel dat exact wil weten naar welk stukje hemel het kijkt, is dat geen sinecure." ■

Lees het volledig persbericht hier:

<https://www.vub.be/nl/nieuws/vub-onderzoekers-meten-eclips-boven-de-wolken>

Studente Simbi Munyarukato en haar optometer.

© Fred Debrock

Het Hoge Noorden

Voor de eclipsliefhebbers die de hitte van de Spaanse zomer wilden vermijden, waren er drie reizen naar het hoge noorden: één naar Groenland en twee naar IJsland. Het Scoresby Sund-fjordsysteem in Oost-Groenland was een meer dan gemiddelde kanshebber op helder weer, en de verwachtingen werden volledig ingelost. Een 100% gelukte zonsverduistering werd de kers op de taart van een fantastische eclips-expeditie aan boord van de m/v Hondius.

De eclipsreis naar Groenland

 Yves Gigase

De reis vertrok van Longyearbyen met een exploratie van de westkust van Svalbard om door te varen naar de oostzijde van Groenland. Daar verkenden we de kust van het grootste natuurreservaat ter wereld: het Northeast Greenland National Park.

Onze groep stond onder de deskundige begeleiding van Brecht De Meulenaer die talrijke dieren spotte waaronder één ijsbeer, walrussen, één poolvos, walvissen, en ontelbare vogelsoorten. We hebben ook de zeldzame arctische hommel gezien die instaat voor een belangrijk deel van de polinatie van de arctische flora.

De astronomen onder ons waren in sterke minderheid maar onze dag kwam eraan! Op 12 augustus kozen de kapitein en de scheepsmeteoroloog een plek uit in een fjord waar op het ogenblik van de eclips de hemel wolkenvrij zou zijn. Ze baseerden zich op drie verschillende weersmodellen. Daar zaten we dan op het schip in zeer rustig water bij

een paar graden boven nul, omgeven door ijsbergen. Een stuk of tien andere schepen en enkele zeilschepen waren ook van de partij. De eclips begon en jawel, links en rechts zagen we wolken opkomen. Sommige schepen probeerden nog snel te verplaatsen maar te laat.

In de eerste partiële fase was de voortschrijdende schaduw goed zichtbaar. Het werd niet veel kouder, maar we waren natuurlijk allemaal warm aangekleed. Tijdens de totaliteit kon men in deze koele, turbulente vrije lucht de eclips met een verrekijker heel nauwkeurig waarnemen. Het was verbluffend mooi! Pas naar het einde van de eclips toe trokken de wolken voor de zon. De kapitein had de goede plek gekozen!

Voor veel deelnemers die deze reis geboekt hadden voor het wildlife, was deze eclips een openbaring. Voor mij was het de eerste keer dat ik een volledige zonsverduistering zo goed kon zien. Er werd dan ook een feestje gebouwd alvorens de terugweg ingezet werd! ■

▲ Foto: Liesbet Los

▼ Links en midden: de m/v Hondius klaar voor de eclips...

▼ Rechts: totaliteit in de Groenlandse O-fjord

Foto: Yves Gigase

Foto: Liesbet Los

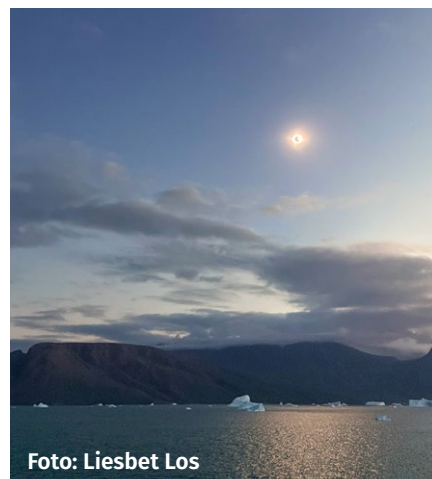

Foto: Liesbet Los

© Koen Jongerling – Oceanwide Expeditions

Foto: Sien Decoster

Merk op: een frappant verschil in kleur van de corona tussen Groenland en Spanje

De 'normale' spierwitte corona in Groenland versus de door het stof in atmosfeer goudgele corona in Spanje.

IJsland: Snæfellsnes en Westfjorden

Het wisselvallig klimaat in IJsland is gekend en we wisten vooraf dat het tot op het laatst spannend zou blijven. En zo geschiedde... Waren de dagen voor en na de eclips perfect zonnig, de wispelturige IJslandse weergoden besloten dat het op 12 augustus tijd was voor een regenzone en bijbehorend wolkendek. Toch waren de deelnemers unaniem onder de indruk van de eclipsbeleving: de aanstormende maanshaduw en het plotse invallen van de duisternis liet niemand onberoerd. ■

- ▼ Links: een glimp van de gedeeltelijke fase in de Westfjorden.
- ▼ Rechts: indrukwekkende duisternis tijdens de totaliteit.
- ▼ De dag na de eclips.

Foto: Annelies Barentsen

Foto: Annelies Barentsen

Foto: Erwin Boffé

ECLIPS 26 – van Groenland tot Mallorca

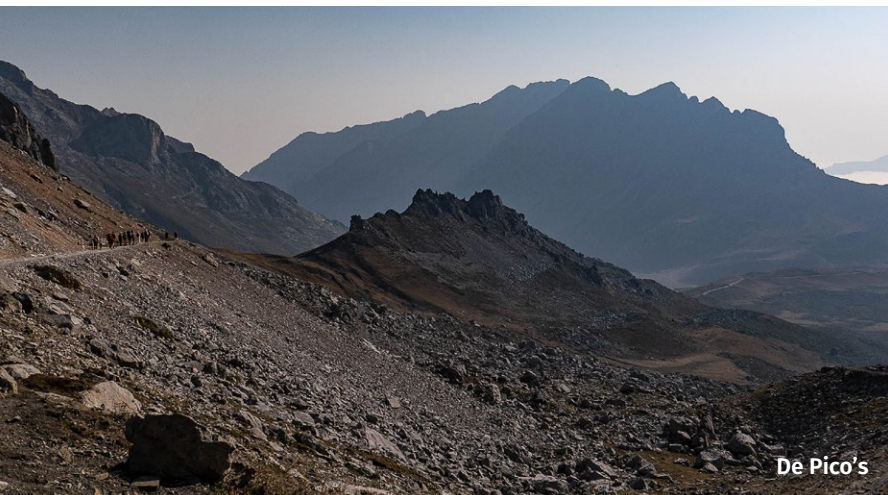
Natuurlijk Noord-Spanje!

 Hilde Willemsen
Foto's: Billy Herman

Onder begeleiding van de ervaren gidsen van Starling Reizen trokken 24 natuurliefhebbers per bus via de Brenne en de Pyreneeën richting Valladolid. Natuurbeleving en lokale cultuur vormden de rode draad doorheen deze bijzondere reis. Op een zorgvuldig uitgekozen locatie, met een indrukwekkend uitzicht als decor, beleefden ze een perfecte eclips. Daarna zette de reis zich verder naar de Picos, waar adembenemende berglandschappen keer op keer wisten te verrassen. Ook de zoektocht naar beren in Somiedo was succesvol!

De reis eindigde in Bilbao, waar natuur en cultuur mooi samenkwamen. Daarna wachtte nog de lange terugrit naar België, met ongetwijfeld heel wat bijzondere herinneringen aan een onvergetelijke reis. ■

▲ Diamantring derde contact.

De Pico's

'k zag 2 beren...

In het gezelschap
van VRT-reporter
en cameraploeg

© Yves Adams

Eclips tussen kunst en cultuur

 Marc Gyssens & Jef Van Camp

Het was het eerste reisprogramma dat we voor eclips 26 uitwerkten: een rondreis langs historisch-culturele hoogtepunten in noord-Spanje met de zonsverduistering als hoogtepunt. De reis had zo'n succes dat er uiteindelijk drie groepen gevuld werden. Ze troffen elkaar allemaal op de Paseos de la Mota, de esplanade voor het prachtige Parador-hotel in Benavente om er samen een perfecte eclips te beleven.

De rode draad doorheen het culturele deel van de reis was de overweldigende aanwezigheid van Vlaamse kunstenaars in deze regio einde 15e–begin 16e eeuw. Daarbij gingen we ook op zoek naar middeleeuwse voorstellingen van eclipsen, zoals de triptiek uit het Cartuja de Miraflores in Burgos, afkomstig uit de school van Rogier van der Weyden.

Benavente is een klein stadje op een heuvel, en dat hoogteverschil maakte dat de esplanade een vrij uitzicht op de horizon verschaftte, en bovendien in westelijke richting, wat uiteraard ideaal was voor deze eclips. Wat we niet wisten, was hoe druk het er ging worden, en of de gemeente zich er wel bewust van was dat het heel vervelend zou zijn mocht de straatverlichting aanfloepen tijdens de totaliteit. Het was uiteindelijk wel druk, maar niet overdreven — de sfeer bleef gezellig. Bovendien had Benavente de straatverlichting handmatig uitgeschakeld. De gemeente plaatste ook enkele schaduwtenten met drinkfonteinnetjes, wat zeer welkom was. De lage zonnestand, de bijzonder gele corona en de met het blote oog onmiddellijk zichtbare knalrode protuberans op 9 uur (als we de klok gebruiken als oriëntatiemiddel) maakten het verschijnsel uiterst indrukwekkend, en, voor wie al wat ervaring had met zonsverduisteringen, een van de mooiste die ze gezien hadden.

De groepen van Urania waren ook het onderwerp van live-verslaggeving door het regionale TV-station TV8 van Zamora. (<https://www.youtube.com/watch?v=s956-PHNT7w>) ■

▼ Links: behoorlijk wat volk op de esplanade in Benavente! Foto: Daan Van Laar.

▼ Rechts: eclips-voorbereidingen in Tordesillas. Foto: Jef Van Camp.

▼ Rechts: mooie camera-obscura opname met behulp van een schuimspaan en een plataan. Foto: Jef Van Camp.

ECLIPS 26 – van Groenland tot Mallorca

Costa Eclipsa: maanschaduw over de Mediterranee

Hans Vanstappen

Op 12 augustus trokken maar liefst 115 Urania-eclipsreizigers naar Gandesa, in de Catalaanse regio Terra Alta. Drie bussen vervoerden verblijfsreizigers uit Salou aan de Costa Daurada en citytrippers uit Barcelona via Tarragona naar deze officiële eclipslocatie, zo'n 70 kilometer landinwaarts.

Na aankomst werd snel een waar eclips-basecamp opgebouwd met twee schaduwtenten, vijf telescopen en verschillende camera's, op een rustige uithoek van het waarnemingsterrein met een schitterend uitzicht op de westelijke horizon. Gandesa was vooraf geselecteerd als één van twee mogelijke waarnemlocaties, samen met Riumar aan de Ebrodelta. Op basis van de laatste weersvoorspellingen viel de keuze uiteindelijk op Gandesa — een beslissing die perfect bleek uit te pakken. Onder een strakblauwe hemel beleefden de deelnemers samen met honderden Spaanse eclipsliefhebbers, maar ook bezoekers uit Duitsland, Nederland, Frankrijk en de Verenigde Staten, een onvergetelijke totale zonsverduistering. Ook de regionale televisiezender *Canal Terres de l'Ebre* was aanwezig om live verslag uit te brengen van dit uitzonderlijk astronomisch spektakel.

Voor de Urania-deelnemers werd het een perfect geslaagde eclipsdag met een wolkenloze totaliteit en een ervaring die nog lang zal nazinderen. Missie geslaagd! ■

Foto: Jona Gladines

Foto: Hans Vanstappen

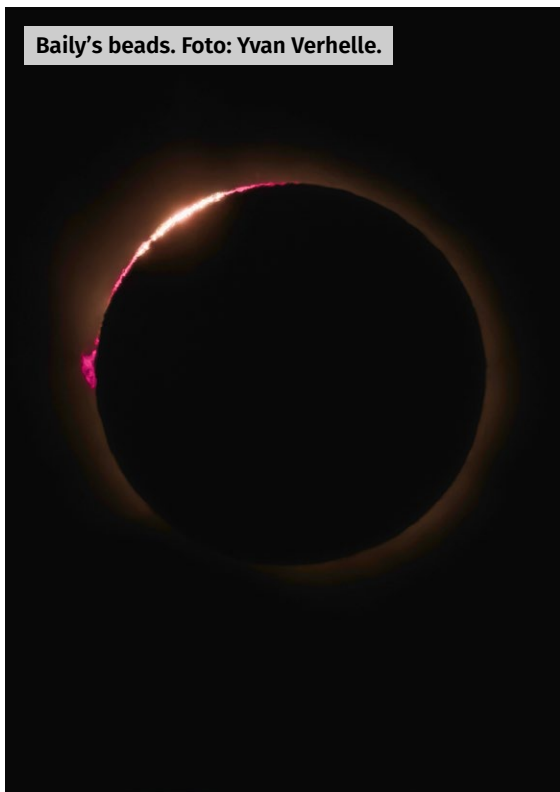
Foto: Hans Vanstappen

Foto: Ulrik De Man

Foto: Jona Gladines

Baily's beads. Foto: Yvan Verhelle.

De voltallige Salou-groep. De Barcelona-groep was op dat moment nog onderweg naar deze locatie. Foto: Jona Gladines.

Mijn beleving van de totale eclips in Gandesa, Catalonië

 Geert Moons

Hoe verontrustend zou het zijn als de maan eens niét op de afspraak was? Honderdduizenden mensen die opgewonden en vol verwachting met hun kartonnen eclipsbril naar de zon staren om het eerste contact te kunnen waarnemen op het afgesproken uur, en... geen maan die dat eerste hapje uit de zon bijt. Onze date kwam niet opdagen.

Misschien had onze hemelse trawant er wel even genoeg van om elke kleine vier weken aan 3680 km per uur om onze wereldbol te racen, en tegelijkertijd om haar as te draaien, om ons, aardbewoners, telkens haar vertrouwde gezicht te kunnen tonen als bron van troost in dit ondermaanse. Soms is het welletjes geweest.

Maar nee, onze innemende, bleek-gevlekte ís op het rendez-vous. Aanvankelijk is er enkel onze zon en wij, in een rechte lijn, zoals alle 2 punten op één lijn staan. Geen kunst. Maar dan komt van rechtsonder een donkere sfeer de relatie met onze eeuwige warmtebron verstoren. Niet op een agressieve manier, doch dertel en gütig kruipt ze steeds verder, en dat tovert meteen een glimlach op onze reeds rood aangelopen tronies.

Het verschijnsel krijgt onze volle concentratie. De massiviteit van de bolle maan is bijna tastbaar. Zon, maan en aarde schitteren in dit buitengewoon zwerkballet, maar de maan is de ster van de show. De term 'zonsverduistering' geeft teveel eer aan de zon. Hij beweegt amper en trekt zich van het hele gebeuren niets aan. Het is de maan die haar rol als prima ballerina verbluffend weet te vertolken. Iemand van de toeschouwers roept

'La Lune! La Lune!' Haar naam wordt gescandeerd, zoals toeschouwers langs de kant van de weg hun favoriete coureur aanmoedigen om als eerste over de finish te rijden. Zal de maan erin slagen om haar doel te bereiken? Zal zij de grote vuurbal volledig kunnen bedekken?

En dan, als de laatste zonnepet is geweken voor complete duisternis, hebben we ogen te kort om de diamant, de parelingen, en de rode protuberansen te aanschouwen. In een fractie van een seconde verschijnt vervolgens de magnifieke corona met Luna pal in het midden. Ik hap naar adem, mijn hart slaat een tel over, verslikt zich in de emotie, diep geroerd door de immense ongrijpbare schoonheid.

Het is haar gelukt. Goud voor onze zilveren Wachter! Gejuich en applaus van de overgelukkige toeschouwers.

Dat eclipsjagers dit fenomeen meerdere keren willen zien omwille van haar ontzagwekkende pracht kan ik goed begrijpen, en ik wens hen veel vreugde en wolkeloze hemels. Maar voor mij volstaat het om het één keer te hebben mogen aanschouwen. Een volgende eclips kan aan deze overdonderende existentiële ervaring voor mij persoonlijk niets toevoegen. De beelden en sensaties zitten diep verankerd in mijn hart en in mijn hoofd, voor zolang ik op Aarde mag rondlopen.

Hulde aan de wiskundigen en sterrenkundigen van alle tijden, voor de exacte berekening van de eclipsen. Hulde aan Volkssterrenwacht Urania, die voor ons de juiste uitvalsbasis én observatieplek vonden, en die het zo geregeld hebben dat de dreigende stapelwolken vakkundig werden afgevoerd. ■

Foto: Viky Op de Beeck

¡Urania's jeugdwerking Oberon va a España!

Oberonkamp 2026 in Espinosa de los Monteros: nieuwe vriendschappen, woordjes Spaans leren, spelletjes spelen, lol maken, waarnemen en als kers op de taart de prachtige eclips. Het was voor iedereen een onvergetelijke ervaring.

Foto's: Boris Sciôt
en Hannah Roovers

De eclips zien zakken in de zee

 Werner Hamelinck

De groep Mallorca had ervoor gekozen het risico te nemen om de eclips waar te nemen bij een zeer lage zonnestand. Mallorca zou voor veel eclipsliefhebbers en andere toeristen trouwens een probleem vormen. Door de lage zonnestand en het bergachtige reliëf van het eiland waren er slechts enkele plaatsen waar de totaliteit zichtbaar was.

De lokale overheid vreesde voor verkeersinfarcten op de al smalle bergwegen en besloot om enkele uren voor het begin van de verduistering bepaalde wegen af te sluiten. Het kwam er dus op aan om óf heel vroeg te vertrekken, óf ervoor te zorgen dat je accommodatie had vanwaaruit je de eclips kon zien.

Urania's Astroreizen was er destijds vroeg bij. Al in 2022 hadden we een hotel geboekt in de Tramuntana, in de omgeving van Valldemossa, vanwaaruit we een prachtig zicht hadden op de ondergaande zon. We konden de eclips dan ook letterlijk vanaf het balkon van onze hotelkamer bewonderen.

Een oranje corona

Het was een prachtige dag, maar de lage zonnestand hield risico's in. De dagen voordien hadden we al vaak gezien hoe zich laag boven de horizon mist en wolken vormden. Toch zag de eclipsdag er veelbelovend uit. Tot 99 procent konden we de eclips perfect volgen.

Maar juist tijdens de totaliteit kwam er een dunne wolkenband voor de zon, die voor enige verstoring zorgde. Het onderste deel van de verduisterde zon verdween achter die smalle wolkenband. Baily's beads en de protuberansen waren mooi zichtbaar, maar de diamantring moesten we missen. Het meest opvallende was echter de feloranje corona. Het duurde zelfs enkele ogenblikken voor ik besepte waar ik naar keek. Vanuit de verduisterde zon kwam een felle, oranje gloed en ik kon die aanvankelijk niet plaatsen. Later zag ik op de talloze foto's die op het Spaanse vasteland waren genomen precies diezelfde oranje corona.

Vlak na de totaliteit verscheen de zon weer in haar vol ornaat. Normaal gezien zou je dan misschien even sakkeren omdat je net iets gemist hebt... Maar het beste moest nog komen: het zicht op de zonneseikel die langzaam in zee verdween. Al bij al was het een topwaarneming.

Achteraf bleek dat we nog geluk hadden. Iets noordelijker op het eiland, richting Kaap Formentor, zat de zon tijdens de totaliteit volledig achter de wolken. Iets zuidelijker had men dan weer meer geluk en was de totaliteit volledig wolkenloos. ■

ECLIPS 26 – van Groenland tot Mallorca

Meer impressies uit Spanje

Foto: Didier Van Hellemont

Naast de 270 eclipsliefhebbers die meereisden met een van de elf Urania-astroreizen, trokken vele leden op eigen houtje naar het totaliteitsgebied. Met een goed bereikbaar en bereisbaar totaliteitspad leende deze zonsverduistering zich daar uitstekend voor!

Een groep WGAS-leden trok naar Valdevarnès in de Spaanse Segovia regio.

Wim Delen: “We beleefden een prachtige eclips op een hoog-plateau. We hadden ons gepositioneerd enkele kilometers weg van alle bewoning, in een reeds gemaaid tarweveld. Daar zijn we met een groepje gebleven om ook de Perseïden waar te nemen na de totaliteit.”

John van der Zande: “Voor deze gelegenheid had ik mijn gezin meegesleurd naar het verlaten stuk Spanje waar we zaten. Het was een toffe week met gelijkgezinden, in een mooie omgeving — toch als je van gieren houdt — en een prachtige locatie om de eclips waar te nemen.”

Op de dag van de eclips voelden we de spanning aardig opbouwen. De opwindende die ik ook voelde tijdens de eclips van 2024 in Texas, kwam meteen weer boven. Ik vulde het grootste deel van de dag in met ijsberen, materiaal overlopen en nog eens nakijken of ik wel alles goed had ingepakt.

Na nog wat laatste twijfels en controles zijn we uiteindelijk toch naar onze locatie vertrokken. Een uur om alles op te stellen bleek weer wat krap, maar goed, uiteindelijk stonden we klaar.

De totaliteit was opnieuw machtig om te zien, te voelen en te beleven, samen met de groep en mijn gezin. Doordat de zon laag stond, vond ik het uitzicht geweldig — eigenlijk ideaal. Een moment om nooit meer te vergeten. Mijn vrouw en kinderen vonden het fantastisch om dit eens mee te maken. Missie geslaagd!”

Wim, John en de rest van de groep

Diamantring tweede contact.
Foto: Wim Delen

Foto: Hans Deketele

Een eclips delen, van camping tot klooster

Hans Deketele trok drie weken met de camper door Frankrijk naar Spanje. Op de campings waar hij halt hield informeerde hij zoveel mogelijk mensen over de zonsverduistering en hoe die veilig te observeren. Hij bereikte zo een 200-tal personen!

De eclips nam hij waar vanop het domein van het 12de eeuwse Cisterciënzerklooster van het dorpje Villamayor de los Montes, enkel in het gezelschap van de nonnetjes en de lokale bewoners. Een speciale ervaring, zo schrijft hij. We geloven hem beslist!

De zon en de jonge maansikkel

Didier Van Hellemont nam de eclips waar vanuit Valdesca de Cea, een klein dorpje ten noorden van Sahagún. Hij spotte er twee dagen na de eclips ook de jonge maansikkel! De openingsfoto bij dit artikel is van de hand van Didier.

Foto: Didier Van Hellemont

Geen enkel beeld kan die 86 seconden dat je in de schaduw van de maan staat echt weergeven!

Koen Van der Auwera: Op de dag van de eclips zijn we het Spaanse binnenland ingereken tot in de buurt van het plaatsje Fitero, waar Dirk en Jonas Van Luyten ook op vakantie waren en al een fantastische afgelegen plek hadden gevonden voor onze waarnemingen. Materiaal opstellen en alles even testen liep vlotjes en het spektakel kon beginnen. Op onze locatie hadden we recht op 86 s totaliteit en dat was veel te kort om van deze zeer mooie eclips te genieten. Vanaf 80% bedekking begon de lucht al duidelijk geel tot later haast oker te kleuren. De temperatuur zakte voelbaar en er stond een fris windje die de monteringen deed bibberen.

Het moment van totaliteit was alweer magisch met een ongelofelijk mooie lucht met warme kleurschakeringen. Venus schitterde fel aan de hemel, de corona was prachtig, protuberansen kleurden de rand van de zonnescijf en de hele omgeving droeg bij aan dit kippenvelmoment. Het is een magisch en surrealistisch ogenblik dat je wil vasthouden... maar dat zo snel verdwijnt.

Onze camera's klikten en schreven data weg om bij thuiskomst zeker nog te bewerken tot mooie composities en detailfoto's. Maar geen enkel beeld kan die 86 seconden dat je in de schaduw van de maan staat echt weergeven! ■

Foto: Koen Van der Auwera

Foto: Dirk van Luyten